

Arrest

nr. 207 829 van 17 augustus 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 21 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren op 6 januari 1990 te Kumba. U ging naar school en u startte uw universitaire studies in 2011 aan de universiteit in Yaoundé. Toen u aan de universiteit zat, werd u gearresteerd omdat u, samen met andere mannen, werd beschuldigd voor de dood van een jonge studente. U had echter niets met deze moord te maken en bovendien was de feitelijke dader gearresteerd en had deze bekend. U bleef echter in de gevangenis van 4 september 2012 tot 7 oktober 2015. U werd uiteindelijk vrijgelaten door inmenging van mensenrechten advocaten. U vermoedt dat u werd opgesloten omdat u op de universiteit bepaalde zaken aanklaagde waarmee u het oneens was.

Na uw vrijlating in oktober 2015 keerde u terug naar Kumba en ging u in uw familiehuis wonen. U sloot zich aan bij SCNC, een organisatie die strijdt voor de onafhankelijkheid van Zuid-Kameroen. U was echter geen actief lid. U bereidde zich immers voor om naar het buitenland te gaan om er te studeren omdat u vond dat u als exgevangene minder kansen kreeg in Kameroen. Na uw vrijlating eiste u bovendien gerechtigheid en wilde u dat u zou gecompenseerd worden voor de schade die u heeft opgelopen door de opsluiting. U schreef tweemaal een brief naar de 'Senior State Council' voor compensatie van uw onterechte opsluiting en de gevolgen die deze met zich had meegebracht namelijk de slechte toestand van uw ogen. Beide klachten werden verworpen.

Op 13 juni 2016 ging u wederom naar de rechtbank om gerechtigheid te vragen voor de opgelopen schade tijdens uw onterechte opsluiting. Toen u zich kwaad maakte merkte u dat er werd gebeld. U vermoedde dat ze de politie belden omwille van uw gedrag. U liep hierop weg. Diezelfde dag werd er een convocatie naar uw huis gebracht. U werd beschuldigd van 'minachting, burgerlijke ongehoorzaamheid, afscheiding en aanzetten tot opstand' en u moest zich aanmelden bij de Rechtbank. U besloot daarom om de volgende dag naar Douala te gaan. Toen u in Douala verbleef, vernam u dat er opnieuw een convocatie naar uw huis werd gebracht en dat u wederom werd bevolen om u aan te melden. U bleef echter in Douala.

U kreeg een visum om naar België te komen en te studeren aan de Arteveldehogeschool. Vanuit de luchthaven van Douala vertrok u op 8 september 2016 naar België en vatte u er uw studie aan. U diende uw studie echter stop te zetten omwille van uw oogproblemen. U verklaart dat u door de opsluiting in de gevangenis schade heeft opgelopen aan uw ogen.

Toen de crisis tussen de Engelstaligen en de Franstaligen in Kameroen in november 2016 ernstiger werd, begon u zich in België te engageren voor de Engelse zaak in Zuid-Kameroen. U sloot zich aan bij een WhatsApp groep die informatie deelt over de situatie in Zuid-Kameroen, u nam deel aan enkele manifestaties en meetings en u begon informatie te delen over de Engelstalige zaak via uw Facebook account.

Ook in België bleef u gerechtigheid vragen voor uw onrechtmatige gevangenschap; u schreef hiervoor een brief naar de ambassadeur van Kameroen in België en u probeerde via deze weg te worden gecompenseerd voor de ondergane schade. De Kameroense ambassadeur antwoordde op uw brief en zei dat hij uw klacht naar de Kameroense autoriteiten zou doorsturen daar hij hier niet bevoegd voor was.

Op 3 juli 2017 vroeg u asiel aan bij de bevoegde Belgische asielinstantie.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest dat u bij terugkeer naar Kameroen zal gearresteerd, gefolterd of gedood worden door de Kameroense autoriteiten door uw betrokkenheid bij de eis om Zuid-Kameroen af te scheiden. (zie gehoor CGVS, p 24)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat u **gedurende drie jaar** onrechtmatig zou zijn opgesloten in Kameroen (zie gehoor CGVS, p 7) en dat u, wanneer u gerechtigheid eiste omwille van de door u opgelopen schade, werd geconvoceerd en dat u hierdoor uiteindelijk vluchtte van de plek waar u verbleef in Zuid-Kameroen.

U zou een eerste klacht hebben geschreven op 16 december 2015, gericht aan de Senior State Council. Deze klacht werd op dezelfde dag verworpen. U schreef hierop een tweede klacht op 5 januari 2016 die eveneens op dezelfde dag werd verworpen. U haalt uw oogproblemen aan in deze klachtbrief en u geeft aan dat problemen er kwamen door uw opsluiting. Uit de documenten van het UZ Gent blijkt echter dat u op **28 november 2016** op dringende consultatie kwam wegens een wazig zicht en dit **sinds een drietal maand**. **Indien u werkelijk reeds problemen zou hebben met uw ogen sinds uw gevangenschap (van 2012 tot 2015), is het niet aannemelijk dat u bij de dokter aangeeft dat u**

deze problemen sinds drie maand zou hebben. Deze tegenstrijdigheid werpt een eerste negatieve indicatie op de geloofwaardigheid van uw opsluiting.

Verder is het helemaal niet aannemelijk dat **u niet meer zou weten welke advocaten er voor uw vrijlating zouden hebben geijverd.** U geeft aan dat het dankzij de tussenkomst van mensenrechten advocaten was dat u uiteindelijk werd vrijgelaten (zie gehoor CGVS, p 7) U kan echter geen enkele document voorleggen afkomstig van de advocaten die u zouden hebben geholpen en u bent zelfs niet op de hoogte van de namen van deze advocaten (zie gehoor CGVS, p 19). **Het is niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van de naam van de persoon die er voor heeft gezorgd dat u werd vrijgelaten na drie jaar gevangenschap.** Opnieuw wordt uw gevangenschap ernstig in twijfel getrokken.

U verklaart dat iedereen door uw gevangenschap bang was van u, dat niemand met u wilt spreken en dat u wordt bekeken alsof u de ergste crimineel bent. U geeft verder aan dat u in Kameroen op elk moment opnieuw kan worden gearresteerd, of u nu schuldig bent of niet, gewoon omdat u ooit was opgesloten (zie gehoor CGVS, p 9). Wanneer u wordt gevraagd naar het lot van uw medegevangenen, geeft u aan dat één van hen in Bamenda verblijft en dat zijn vader hem had geadviseerd om geen klacht neer te leggen tegen de overheid om wat er met hem was gebeurd en dat hij het moest proberen te vergeten. **U haalt echter geen problemen aan die de man zou ondervinden** (zie gehoor CGVS, p 20). Binnen dit kader is het zeer verwonderlijk dat u tot tweemaal toe de overheid zou hebben aangeklaagd en dat uw klacht steeds werd verworpen (op 16 december 2015 en 5 januari 2016). U geeft niet aan dat u voorts nog andere pogingen onderneemt om de overheid in gebreke te stellen maar u verklaart dat u op 13 juni 2016 opnieuw naar de rechtbank ging. Het is niet alleen zeer verwonderlijk dat u opnieuw naar de rechtbank trekt – u legt hiervan trouwens geen enkel geschreven document voor-, ruim zes maand nadat uw klacht de laatste keer werd verworpen en dat u geen hulp inschakelt van een advocaat. U verklaart dat u geen advocaat kon vinden omdat ze bang waren van de magistraat. Indien u echter werkelijk de overheid in gebreke wilde stellen en nadat uw aanvraag reeds twee keer werd verworpen, is het niet aannemelijk dat u geen beroep doet op een advocaat. **Indien u werkelijk de overheid in gebreke zou willen stellen, is het niet aannemelijk dat u dit niet op een andere manier zou hebben aanpakt, zeker na uw twee mislukte pogingen.**

Er kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u zou zijn geconvoceerd door de overheid omdat u nogmaals naar de rechtbank trok om er een klacht in te dienen. U verklaart dat u op diezelfde dag een convocatie kreeg waarop stond dat u werd beschuldigd wegens 'contempt, civil disobedience, secession and initiating rebellion' (vertaling: minachting, burgerlijke ongehoorzaamheid, afscheiding en aanzetten tot opstand). U zou op 15 juni 2016 moeten verschijnen voor de State Council van Kumba. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de echtheid van dergelijke documenten niet kan worden nagegaan door de wijdverspreide corruptie. De documenten die u voorlegt kunnen dan ook op generlei wijze uw vrees om geconvoceerd te worden ondersteunen. Verder is het wel zeer opmerkelijk dat u de Kameroense overheid blijft aanklagen, en wel een half jaar nadat uw klacht tweemaal werd afgewezen en dit terwijl u op het punt staat om uw visumaanvraag voor lang verblijf in te dienen.

U verklaart dat deze convocatie naar u thuis werd gebracht nadat u naar het gerechtsgebouw was gegaan en nadat u zich daar had kwaad gemaakt. Toen u zag dat ze er de telefoon namen, dacht u dat ze de politie zouden opbellen om u te laten arresteren. U liep daarop weg naar huis. Toen de convocatie naar u werd gebracht, was u niet thuis. U weet niet waar u toen precies was (zie gehoor CGVS, p 10). U verklaart dat u de volgende dag naar uw broer in Douala ging (zie gehoor CGVS, p 21). Toen u in Douala verbleef, werd een tweede convocatie afgeleverd aan uw huis in Kumba. Toen u dit hoorde, besepte u dat u niet meer kon terugkeren (zie gehoor CGVS, p 11). U geeft vervolgens aan dat u nog een drietal maand in Douala verbleef bij uw broer alvorens u het vliegtuig nam. U geeft aan dat u **op de luchthaven de gewone procedure volgde om het land te verlaten**- uit de stempel in uw paspoort blijkt inderdaad dat u daadwerkelijk gecontroleerd werd - en dat u niet werd opgehouden (zie gehoor , p 11). Het is echter niet aannemelijk dat u, die tot tweemaal toe door de Kameroense autoriteiten werd geconvoceerd, zonder enig probleem in Douala, bij uw broer, kon verblijven en vervolgens het land kon verlaten. U geeft aan dat u wel bang was, maar dat het buiten Zuid-Kameroen was en dat er geen PC is in Kameroen waardoor ze u niet zomaar kunnen nemen (zie gehoor CGVS, p 15). Deze verklaringen staan echter haaks op uw verklaringen dat de overheid uw facebook account zou hebben gemonitord (zie gehoor CGVS, p 14) en dat de Kameroense overheid dus wel beschikt over PC's. **Opnieuw kan er geen geloof worden gehecht aan de gevolgen die u zou hebben ondervonden omwille van uw drie jaar durende gevangenschap. Daarenboven kan worden aangenomen dat,**

indien u werkelijk zou worden beschuldigd van een dergelijk ernstig feit, u niet zou worden opgeroepen door middel van een convocatie waar bovendien in wordt aangegeven waarvoor u beschuldigd werd, maar dat u onmiddellijk zou worden gearresteerd. Bovendien beslist u om **een dag nadat u uw convocatie had ontvangen** naar uw broer in Douala te vertrekken. Dit geeft nogmaals aan dat u weinig vrees koesterde ten aanzien van de Kameroense autoriteiten, aangezien men er kan vanuit gaan dat het huis van uw broer één van de eerste plaatsen zou zijn waar men u zou komen zoeken. Tevens kunnen er ernstige vraagtekens worden geplaatst waarom u, op dit precare ogenblik, wanneer uw documenten bijna in orde waren om het land te verlaten om te gaan studeren, beslist om wederom naar de rechtbank te gaan.

Er kunnen bijgevolg ernstige vraagtekens worden geplaatst bij deze vermeende convocaties. Temeer daar u in België, nadat u reeds wist dat u in Kameroen zou zijn gezocht, opnieuw contact opneemt met de Kameroense autoriteiten (in hoofde van de Kameroense ambassade in België). Indien u werkelijk zou vrezen dat u zou worden gearresteerd door de Kameroense autoriteiten, is het niet aannemelijk dat u zelf contact met hen opneemt. **Tevens uit u geen enkele vrees wegens deze vermeende problemen met de Kameroense overheid (zie gehoor CGVS, p 24). U geeft alleen aan dat de Kameroense overheid u moet compenseren voor uw vermeende opsluiting (zie gehoor CGVS, p 23).** Dit staat echter los van de Conventie van Genève waarbij iemand een vluchtelingenstatus kan worden toegekend uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. **Het feit dat u om een compensatie vraagt, staat los van een eventuele vervolging.**

U situeert uw problemen bij een terugkeer naar Kameroen ook bij uw activisme in België en u verwijst hierbij naar uw lidmaatschap bij een WhatsApp groep, uw deelname aan manifestaties en meetings en uw posts op Facebook. (zie gehoor CGVS, p 25, 26)

Daar u thans wel – in beperkte mate- actief werd in België voor de afscheiding van Zuid Kameroen dient er op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. Met een grotere dan normale strengheid zal de aannemelijkheid van de aanvraag worden beoordeeld en moet u een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom u vervolging vreest, onder meer met betrekking tot uw achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, “Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects”, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in België zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van uw handelingen door de overheid van Kameroen, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, “Note on réfugié sur place claims”, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheid van Kameroen op de hoogte is van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 96). Met betrekking tot uw **activisme in België voor de afscheiding van Zuid-Kameroen** moet opgemerkt worden dat u **in Kameroen geen actief lid was van een afscheidingsbeweging**. U geeft aan dat u in november 2015 lid werd van SCNC en legt ter staving hiervan uw lidkaart en een attest van uw lidmaatschap bij SCNC voor. Er kunnen echter ernstige vraagtekens worden geplaatst bij de authenticiteit van de door u voorgelegde documenten (zie toegevoegde info). Daarenboven verklaart u dat u niet actief deelnam aan de activiteiten van SCNC en dat u slechts een beperkte kennis heeft van SCNC (zie gehoor CGVS, p 9). U geeft aan dat u, nadat u de gevangenis had verlaten, u had beslist dat Zuid-Kameroen onafhankelijk moest worden (zie gehoor CGVS, p 9). Binnen deze context is het echter niet aannemelijk dat het attest dat u zelf voorlegt en dat uw lidmaatschap bij SCNC moet ondersteunen aangeeft dat **u actief was als universiteitsstudent voor de onafhankelijkheid van voormalig Brits Zuid Kameroen**. Immers, dit zou betekenen dat u reeds voor uw gevangenschap zou hebben gepleit voor onafhankelijkheid. **Er kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw lidmaatschap bij SCNC in 2015 en aan uw activisme bij de Engelse zaak in Kameroen alvorens u naar België kwam.**

Verder kunnen er ook ernstige vraagtekens worden geplaatst bij uw activisme in België. U geeft aan dat u **in België lid bent van een WhatsApp groep ‘southern cameroon België’** en dat u via hen updates krijgt. U geeft aan dat u verder **geen geregistreerd lid bent van een Kameroense afscheidingsbeweging** (zie gehoor CGVS, p 25). U **neemt wel deel aan manifestaties** en u legt

verschillend beeldmateriaal voor om dit te ondersteunen. U bent hierop waar te nemen. U verklaart dat u ook naar **meetings gaat in Antwerpen** en ook hiervan legt u beeldmateriaal voor waarop u te herkennen bent. U verklaart vervolgens dat u ook op **Facebook** actief bent. U geeft zelfs aan dat u uw facebookaccount diende te wijzigen omdat de overheid deze had gemonitord (zie gehoor CGVS, p 14). Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat uw vrees dat de overheid u volgt niet zal verholpen worden met de kleine naamsverandering van Fuh naar Songs. Dit is **ook niet echt geloofwaardig, temeer omdat uw foto open en bloot op uw profiel staat en u al uw berichten publiek blijft posten** (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Betreffende uw sympathieën voor de afscheiding van Zuid Kameroen en uw deelname in dit verband aan een aantal manifestaties wordt opgemerkt dat bezwaarlijk kan gesteld worden dat u omwille van deze kleinschalige activiteiten in die mate in de kijker zou hebben gelopen dat u om die reden bij terugkeer naar Kameroen het risico zou lopen op vervolging of op ernstige schade. **Uit niets blijkt dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van deze activiteiten aangezien u geen bijzonder profiel kan toegedient worden waardoor u in het oog zou lopen van de Kameroense autoriteiten.** Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond, kan er rekening houdend met uw profiel en achtergrond, redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Kameroense autoriteiten uw handelingen na uw vertrek uit Kameroen niet op de voet gevolgd hebben, en derhalve niet op de hoogte zijn van uw, overigens uitermate beperkte, acties in België, laat staan dat ze hiervoor interesse zouden betonen.

Het is ook evenmin ernstig de Kameroense veiligheidsdiensten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de duizenden Kameroeners in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties en de persoonlijkheden die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van het regime. Het is mogelijk dat de Kameroense overheden op de hoogte zijn van de acties van asielzoekers in België, maar u maakt niet aannemelijk dat de Kameroense overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de stabiliteit van het Kameroense politieke systeem. U maakt niet aannemelijk dat personen met een aan u gelijkaardig profiel bij een terugkeer naar Kameroen gevaar zouden lopen. De personen waarvan u verklaart dat ze bij terugkeer naar Kameroen werden aangehouden hadden allemaal een bepaalde functie binnen de Kameroense afscheidingsbeweging (zie gehoor CGVS, p 22).

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt uw **paspoort** voor met nr 0420875 uitgegeven op 22 februari 2016 te Yaounde en geldig tot 22 februari 2021 met een geldig visum voor België met nr 011583309, geldig van 9 augustus 2016 tot 5 februari 2017. Uw identiteit staat bijgevolg vast. Bovendien toont het feit dat u in februari 2016 een internationaal paspoort werd afgeleverd door de Kameroense autoriteiten aan dat u niet in een kwaad daglicht stond bij hen.

U legt een document in verband met uw **invrijheidsstelling** voor, opgemaakt op 7 oktober 2015 te Mfou waaruit blijkt dat u van 4 september 2012 tot 7 oktober 2015 werd gevangengehouden. Zoals reeds werd aangehaald, is het eenvoudig om door de wijdverspreide corruptie dergelijke documenten te laten opmaken.

U legt vervolgens uw **originele SCNC lidkaart** voor met nr B serial nr 02894, opgemaakt op 10 november 2015 alsook een **attest dat uw lidmaatschap bij SCNC** moet bewijzen. Deze documenten werden reeds besproken (zie supra).

Vervolgens legt u **twee klachtbrieven** voor, gericht aan het Senior State Council. De eerste werd opgemaakt op 16 december 2015 en diezelfde dag afgewezen. De tweede klacht legde u op 5 januari 2016 neer en deze werd eveneens op dezelfde dag afgewezen. Deze getypte documenten met stempel vormen eveneens geen bewijs dat u deze klacht effectief heeft neergelegd. Vervolgens legt u een klachtbrief voor, opgemaakt op 31 maart 2017, gericht aan de ambassadeur van Kameroen te België. Voorts legt u een aankoopbewijs en een bewijs dat u een **aangetekende brief heeft gestuurd naar de ambassade van Kameroen te België** op 6 april 2017. U legt tevens een kopie van het antwoord van de ambassade voor, gedateerd op 28 april 2017, waaruit blijkt dat ze uw brief goed hebben ontvangen en dat ze uw brief hebben doorgestuurd naar de bevoegde autoriteit in Kameroen. **Indien u echter**

effectief een vrees zou hebben ten aanzien van de Kameroense autoriteiten, is het niet aannemelijk dat u zelf contact opzoekt met deze autoriteiten. Wederom wordt uw vrees teniet gedaan. Bovendien gaat het hier om een kopie die gemakkelijk te vervalsen is met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde heeft. U legt **twee originele convocaties** voor waaruit moet blijken dat u een eerste maal werd opgeroepen op 15 juni 2016 in de State Council van Kumba (dd 13/06/2016) en dat u vervolgens een tweede keer werd opgeroepen op 27/06/2016 (dd 24/06/2017). Zoals reeds werd aangehaald, is het eenvoudig om door de wijdverspreide corruptie dergelijke documenten te laten opmaken waardoor er geen bewijswaarde aan kan worden gehecht.

U legt **verschillende foto's** neer alsook documenten van het UZ Gent waaruit blijkt dat u problemen heeft met uw ogen. Op geen enkel moment wordt in twijfel getrokken dat u effectief problemen heeft met uw ogen, doch wel aan de oorzaak hiervan (zie supra).

U legt uw **General Certificate of education** voor (dd juni 2009 en juni 2011) en uw **attestation of English language proficiency** (dd 28/08/2011). Deze documenten staan los van uw asielrelaas en kunnen alleen ondersteunen dat u naar school ging in Kameroen, wat op geen enkel moment in twijfel wordt getrokken.

U legt een **foto** neer waarvan u verklaart dat deze werd genomen in de gevangenis. Er zijn echter geen objectieve elementen die aantonen dat u toen daadwerkelijk in de gevangenis was. Deze foto vormt geen objectieve aanwijzing van de door u aangehaalde gevangenschap, gezien deze mogelijks door enscenering werd genomen.

Verder legt u **verschillende foto's en video's** neer waarop u te zien bent. U geeft aan dat dit beeldmateriaal werd genomen tijdens demonstraties. Er wordt op geen enkel moment betwist dat u aanwezig was tijdens deze manifestaties. Verder legt u **beeldmateriaal neer vanuit Kameroen**. U wilt hiermee een beeld schetsen van de situatie in Kameroen. U legt tevens een **krant voor: 'The Cameroon Report', de 304de editie van 27 april tot 30 april 2017**. U verwijst naar het artikel op pagina 5 'Anglophone Crisis: Robert Fuh wanted for fuelling crisis'. Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat de papierkwaliteit en het formaat van de pagina waarop uw artikel staat gedrukt verschilt van de andere pagina's. Verder blijkt uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat corruptie in Kameroen endemisch is. Het land werd geklasseerd bij de meest corrupte landen van de wereld. Corruptie binnen de media is er alomtegenwoordig door o.a. de lage lonen voor journalisten, het gebrek aan formele opleiding, en het gebrek aan de kennis van professionele ethische standaarden. Het is bijgevolg niet moeilijk om een dergelijk artikel, mits betaling, te laten publiceren. In het artikel dat u voorlegt est précisé que Robert Fuh Ngengong est recherché pour ses liens avec le mouvement anglophone et que les autorités camerounaises le soupçonnent de préparer une guerre civile. L'auteur indique également que ce dernier a été condamné par le passé pour vol qualifié et assassinat. Ainsi, selon l'auteur, Robert Fuh Ngengong et un groupe d'étudiants anglophones ont attaqué et tué la fille d'un magistrat de la Cour Suprême du Cameroun du nom de Nyobe Stephane Nlend en 2012 et après quelques mois en prison, Robert Fuh Ngengong s'est enfui. En fin d'article, l'auteur affirme que ce dernier est un « homosexuel bien connu ». Hierbij kan worden opgemerkt dat 'les recherches entreprises par le Cedoca , n'ont pas permis de retrouver d'autres sources évoquant les liens de Robert Fuh Ngengong avec le mouvement anglophone, ni le fait que ce dernier soit recherché par ses autorités. Par ailleurs, aucune mention n'a été trouvée concernant le vol qualifié et l'assassinat dont Robert Fuh Ngengong se serait rendu coupable en 2012. Finalement le Cedoca n'a retrouvé aucune autre mention de l'homosexualité de Robert Fuh Ngengong. Indien u werkelijk van dergelijke zware feiten zou beschuldigd zijn is het niet aannemelijk dat geen enkele andere (Kameroense) bron dit zou vermelden. Er kan bijgevolg geen enkele bewijswaarde aan het door u neergelegde krantenartikel worden gehecht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 21 december 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht.

Waar verweerder verzoekers medische problemen ten gevolge van zijn opsluiting in twijfel trekt, stelt verzoeker dat hij sinds zijn opsluiting problemen aan zijn ogen ondervindt. Hij legt uit dat dit komt door de foltering en de mishandelingen die hij heeft ondergaan en dat hij in België op dringende consultatie ging omdat de problemen/klachten sinds 3 maanden erger werden. Verzoeker betoogt dat verweerder aldus ten onrechte doet uitschijnen dat verzoeker verklaard zou hebben dat hij pas de laatste 3 maanden klachten zou hebben met zijn ogen.

Aangaande de vaststelling dat verweerder niet gelooft dat verzoeker zich de naam van zijn advocaat, die voor zijn vrijlating heeft geijverd, niet kan herinneren, merkt verzoeker op dat de gebeurtenissen van jaren gelden dateren en dat hij in die periode bijzonder getraumatiseerd was. Verzoeker begrijpt niet hoe verweerder zijn gevangenschap in twijfel kan trekken. Hij benadrukt dat hij tal van foto's heeft gegeven, bijzonder uitgebreid heeft verteld over zijn gevangenschap, het vonnis heeft voorgelegd op zijn naam, etc.

Waar verweerder het vreemd vindt dat verzoeker een derde maal klacht heeft ingediend, zonder de hulp van een advocaat in te roepen, legt verzoeker uit dat hij de overheid in gebreke wil stellen en dat geen enkele advocaat deze zaak durfde aan te nemen uit vrees voor eigen veiligheid. Hij wijst erop dat hij eerder twee klachten had ingediend, welke beiden werden afgewezen. Hij stelt dat hij zich niet zo gemakkelijk gewonnen wilde geven en dat hij, met of zonder advocaat, vastbesloten was om gerechtigheid te bekomen.

Voorts stelt verzoeker vast dat verweerder evenmin geloof hecht aan de convocatie op zijn naam. Hij betoogt dat het feit dat hij geconvoceerd werd door de overheid niet betekent dat hij onder een aanhoudingsmandaat stond. Hij legt uit dat hij op dat ogenblik nog niet officieel gezocht werd door de autoriteiten, wat hem dus ook niet belette om een visum aan te vragen, in Duala te verblijven en het vliegtuig te nemen.

Wat verzoekers contacten met de Kameroense ambassade in België betreft, merkt verzoeker op dat hij enkel contact heeft gehad door middel van een brief en dat hij zich nooit persoonlijk heeft aangeboden aan de Kameroense ambassade. Ook merkt hij op dat dit contact dateert van voor zijn asielaanvraag.

Verzoeker meent dat het niet ernstig is dat verweerder de bewijsstukken van verzoeker simpelweg naast zich neerlegt door te stellen dat corruptie vaak voorkomt in haar land. Verzoeker merkt op dat van de asielzoeker wordt verwacht dat hij een begin van bewijs aanbrengt van zijn problemen en dat hij dat heeft gedaan in overvloed. Hij klaagt aan dat verweerder zich gaat verschuilen achter algemene rapporten omtrent corruptie in Kameroen om al deze bewijzen als frauduleuze documenten af te wijzen. Verzoeker benadrukt het begin van bewijs, die zijn problemen bevestigen en zijn asielrelaas ondersteunen, te hebben aangebracht. Hij merkt op dat het aan verweerder toekomt om deze documenten ten gronde te onderzoeken.

Verzoeker wijst op zijn vrees omwille van zijn activisme in België en inzet voor de afscheiding van Zuid-Kameroen. Verzoeker legt uit dat hij voor zijn gevangenschap nooit een actief lid van de SCNC was, maar dat hij, nadat hij werd opgepakt, opgesloten en gefolterd, bijzonder getraumatiseerd en kwaad was. Hij verduidelijkt dat toen hij weer vrij kwam, het land verlaten heeft en zich actief is beginnen inzetten voor de afscheiding van Zuid-Kameroen.

Verzoeker stelt dat de gebeurtenissen in Zuid-Kameroen nog vers in zijn geheugen lagen en dat hij in eerste instantie heeft geopteerd om lid te worden van een WhatsApp groep 'Southern Cameroun België'.

Verzoeker legt uit dat hij meer en meer betrokken raakte bij de manifestaties en zich steeds actiever inzette voor de afscheiding van Zuid-Kameroen. Zo was hij aanwezig op verschillende manifestaties in Antwerpen, waar hij duidelijk herkenbaar is op verschillende beelden - dit wordt tevens niet betwist door verweerder, en ook op Facebook profileert verzoeker zich als een actief lid van de

afscheidingsbeweging en verzet hij zich uitdrukkelijk tegen de Kameroense overheid. Verzoeker wijst erop dat zijn Facebookprofiel publiek is, dat hij bijzonder veel anti-gouvernementele zaken post en dat zijn profiel duizenden volgers over heel de wereld heeft. Verzoeker merkt verder op dat verweerder zelf aangeeft *“dat er niet getwijfeld wordt dat verzoekende partij verschillende bewijzen heeft voorgelegd van haar actieve deelname aan manifestaties, dat hier publieke beeldmateriaal van bestaat, en dat verzoekende partij hier duidelijk op te herkennen is”*.

Verzoeker verwijst naar stuk 3, waaruit blijkt dat hij protesteerde tegen de komst van de minister van justitie van Kameroen naar België. Verzoeker *“legt tevens een voorbeeld neer van wat er mensen die in het buitenland deelnemen aan manifestaties overkomt als zij terugkeren naar Kameroen. Een jongeman, Patrice Nganang, werd opgepakt door de Kameroense autoriteiten omwille van zijn expliciete en actieve houding (net als verzoekende partij) aangaande de afscheiding van Zuid Kameroen. Ook hij was actief op de sociale media en uitte zich bijzonder anti-gouvernementeel. (stuk 4)”*. Verzoeker *“legt tevens het bewijs voor dat zij officieel lid is van The Southern Cameroon's in Belgium' en een 'affidavit of support', waar prominente leden van deze organisatie de lidmaatschap en inzet van verzoekende partij bevestigen. (stukken 5 en 6) Verzoekende partij neemt deel aan de manifestaties, meetings en demonstraties.”*.

Verzoeker legt uit dat hij deze documenten nog niet kon voorleggen voor het CGVS omdat zijn aanvraag om lid te worden tot 'The Soutern Cameroon's in Belgium' nog hangende was.

In hoofddorde wordt *“gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“3. artikel ‘coffin revolution’

4. voorbeeld activist

5. bewijs lidmaatschap verzoekende partij bij Soutern Cameroons Belgium

6. Affidavit”.

Bij aanvullende nota van 18 mei 2018 legt verweerder de COI Focus *“Cameroun. La crise Anglophone”* van 23 april 2018 neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart ingeval van terugkeer naar Kameroen te vrezen voor de Kameroense autoriteiten. Verzoeker beweert dat hij in Kameroen gedurende drie jaar onrechtmatig zou zijn opgesloten (gehoorverslag van het CGVS van 8 september 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 7) en dat hij, wanneer hij gerechtigheid eiste omwille van de door hem opgelopen schade, werd geconvoceerd en hierdoor uiteindelijk vluchtte.

2.4.2. Verzoeker stelt dat hij drie jaar werd opgesloten in Kameroen. Verzoeker legt geen stukken voor aangaande het proces waarin hij volgens zijn verklaringen onterecht schuldig bevonden werd van moord en dat leidde tot zijn beweerde opsluiting, terwijl redelijkerwijs kan worden verwacht dat dergelijk proces uitvoerig zou worden gedocumenteerd te meer verzoeker een advocaat had. De Raad hecht geen geloof aan verzoekers bewering niet meer te weten welke advocaten er voor zijn vrijlating zou hebben geijverd (CGVS-verslag, p. 7, p. 19) terwijl hij beweert *“dat de gebeurtenissen in Zuid-Kameroen nog vers in zijn geheugen lagen en dat hij in eerste instantie heeft geopteerd om lid te worden van een WhatsApp groep ‘Southern Cameroun België’*. Bovendien kan verzoeker op eenvoudige wijze zijn advocaat terugvinden en informatie geven over het proces. Verzoeker blijft bij loutere beweringen maar laat de asielinstanties niet toe tot de gegevens van dit beweerdelijke proces. Dit tast niet enkel zijn geloofwaardigheid aan doch hij faalt tevens in zijn medewerkingsplicht. Verzoeker stelt verder dat hij het vonnis op zijn naam heeft voorgelegd. De Raad kan slechts vaststellen dat zich hiervan geen weerslag in het administratief dossier bevindt.

2.4.3. Er kan evenmin geloof gehecht worden aan verzoekers bewering dat hij oogproblemen heeft opgelopen tijdens zijn gevangenschap. Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande zijn oogproblemen. In zijn klacht van 5 januari 2016 stelt hij dat zijn oogproblemen te wijten zijn aan zijn opsluiting (van 2012 tot 2015), terwijl uit de door verzoeker bij het CGVS voorgelegde documenten van het UZ Gent blijkt dat hij op 28 november 2016 op dringende consultatie kwam wegens een wazig zicht en dit sinds een drietal maanden. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift uitlegt dat zijn ogen de laatste drie maanden verergerd waren kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekers medische documenten zijn beweringen ontkennen.

2.4.4. Wat betreft het door verzoeker voorgelegde document in verband met zijn invrijheidsstelling, opgemaakt op 7 oktober 2015 te Mfou waaruit blijkt dat hij van 4 september 2012 tot 7 oktober 2015 werd gevangengehouden, kan dit voormelde appreciatie met betrekking tot verzoekers vermeende opsluiting niet doen wijzigen. Immers kan niet worden ingezien dat verzoeker wel in staat is om een document met betrekking tot zijn invrijheidstelling voor te leggen, doch geen enkel stuk met betrekking tot zijn proces kan voorleggen. Bovendien betreft dit document een fotokopie, waarvan de bewijswaarde beperkt is nu fotokopieën gemakkelijk te fabriceren zijn aan de hand van knip- en plakwerk.

2.4.5. Gezien verzoekers beweerde opsluiting niet geloofwaardig is, valt de reden voor verzoekers aanvragen tot compensatie van de overheid weg. Verzoeker gaf nog aan dat hij de overheid tot tweemaal toe had aangeklaagd, maar dat zijn klacht steeds werd verworpen. Hij legde twee klachtenbrieven neer waaruit blijkt dat hij op 16 december 2015 en 5 januari 2016 naar de ‘Senior State Council’ schreef om compensatie te bekomen voor zijn onterechte opsluiting en de slechte toestand van zijn ogen ten gevolge hiervan. De Raad stelt vast dat op de brief van 16 december 2015 een stempel “rejected 16 dec 2015” werd aangebracht en op de brief van 5 januari 2016 een stempel “rejected 05 jan 2016”. Er kan niet worden ingezien hoe deze brieven, die respectievelijk op 16 december 2015 en 5 januari 2016 werden opgesteld en verzonden, nog op dezelfde dag zouden aankomen bij de ‘Senior State Council’ én worden geweigerd. Bovendien maakt verzoeker niet duidelijk hoe deze documenten dan terug in zijn bezit zouden gekomen zijn, nu dit loutere brieven, voorzien van een “rejected” stempel, gericht aan de ‘Senior State Council’ betreffen. De Raad hecht dan ook geen geloof aan verzoekers beweerde aanvragen tot compensatie. Waar verzoeker nog beweerde dat hij op 13 juni 2016 – vijf maanden na zijn vermeende laatste weigering – naar de rechtbank ging, kan de Raad slechts vaststellen dat hij hiervan geen documenten voorlegt.

2.4.6. Verzoeker verklaarde dat hij op 13 juni 2016, nadat hij naar de rechtbank was gestapt, een convocatie kreeg waarop stond dat hij werd beschuldigd wegens *“contempt, civil disobedience, secession and initiating rebellion”* en dat hij op 15 juni 2016 zou moeten verschijnen voor de ‘State Council’ van Kumba (CGVS-verslag, p. 10-11). Hij verklaarde dat een tweede convocatie werd afgeleverd aan zijn huis in Kumba, toen hij reeds bij zijn broer verbleef in Douala (CGVS-verslag, p. 11). Verzoeker legde deze twee convocaties neer. In zoverre verzoeker gearresteerd en gerechtelijk vervolgd werd omwille van een misdaad, dan heeft verzoeker dit onvoldoende aangetoond. Er kan dan ook geen geloof aan verzoekers vermeende aanvragen tot compensatie, zodat evenmin kan worden

aangenomen dat verzoeker zou geconvoceerd worden door de overheid. Bovendien kan niet worden ingezien dat verzoeker, die tot tweemaal toe door de Kameroense autoriteiten werd geconvoceerd, zonder enig probleem drie maanden bij zijn broer in Douala kon verblijven en vervolgens – evenzeer zonder enig probleem – het land op legale wijze en onder eigen naam kon verlaten (CGVS-verslag, p. 11-12). De Raad stelt ook nog vast dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat dergelijke documenten met passende voorzichtigheid dienen te worden benaderd omwille van de wijdverspreide corruptie. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk werkelijk te zijn geconvoceerd, noch in de (negatieve) belangstelling te staan van de Kameroense autoriteiten. Ook de vaststelling dat verzoeker zich in België zich tot de Kameroense ambassade heeft gericht, ondergraaft zijn vrees ten aanzien van de Kameroense autoriteiten op fundamentele wijze.

2.4.7. Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat verzoeker geen enkele vrees uit wegens bovenvermelde vermeende problemen met de Kameroense overheid. Zo liet verzoeker ondubbelzinnig optekenen: *“Is er een andere rede, naast uw activisme in België waarom u asiel vraagt?”*, *“De Kameroense overheid, ze moeten me betalen. Ze moeten me compenseren voor de onjuiste behandeling. Dat is een must. En ze hebben mijn info, dat is een grote bedreiging voor mijn leven.* (CGVS-verslag, p 23). Waar verzoeker meent dat hij dient gecompenseerd te worden door de overheid kan geen verband worden vastgesteld met één van de vijf vervolgingsgronden vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

2.4.8. Daarnaast stelt verzoeker dat hij ingeval van terugkeer naar Kameroen vervolgd zal worden omwille van zijn activisme in België. Hij verwijst hierbij naar zijn lidmaatschap bij een WhatsApp groep, zijn deelname aan manifestaties en meetings en zijn posts op Facebook (CGVS-verslag, p. 25-27).

2.4.9. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, *“Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects”*, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *“Note on réfugié sur place claims”*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *“Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié”*, Genève, 1992, 96).

2.4.10. Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker ingeval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat hij sinds zijn aankomst in België actief zou zijn voor de afscheidingsbeweging, noch dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond omwille van zijn lidmaatschap en/of politieke activiteiten. Hoewel verzoeker stelde dat hij in november 2015 lid werd van SCNC en ter staving een lidkaart en attest van lidmaatschap neerlegde, verklaarde hij eerder dat hij niet actief deelnam aan de activiteiten van de SCNC en dat hij slechts beperkte kennis heeft van SCNC (CGVS-verslag, p. 9). Bovendien is het attest van lidmaatschap strijdig met verzoekers verklaring. Zo gaf verzoeker aan dat hij, nadat hij de gevangenis had verlaten, hij had beslist dat Zuid-Kameroen onafhankelijk moest worden (CGVS-verslag, p 9). Op het door verzoeker voorgelegde attest dat zijn lidmaatschap moet staven staat echter te lezen dat hij actief was als universiteitsstudent voor de onafhankelijkheid van voormalig Brits Zuid Kameroen, wat impliceert dat hij reeds voor zijn gevangenschap zou hebben gepleit voor onafhankelijkheid. Verzoeker maakt aldus zijn betrokkenheid en lidmaatschap bij SCNC in 2015 en zijn activisme voor de Engelse zaak in Kameroen niet aannemelijk. Bovendien blijkt uit het door verzoeker voorgelegde paspoort dat dit hem werd uitgereikt op 22 februari 2016 te Yaounde en een geldig visum voor België bevat, uitgereikt op 9 augustus 2016 te Yaounde. Tevens blijkt dat verzoeker op 8 september 2016 Kameroen legaal uitreisde. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker voor zijn

komst naar België geen problemen kende met de Kameroense autoriteiten. Aldus kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Kameroense autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België.

2.4.11. Verzoekers sympathieën voor de afscheiding van Zuid-Kameroen, zijn lidmaatschap van een WhatsApp groep 'Southern Cameroon België' en zijn deelname in dit verband aan een aantal manifestaties en meetings in België, waarvan hij tevens beeldmateriaal neerlegde, betreffen activiteiten van dermate kleinschalige aard dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker zich in de kijker zou hebben gelopen dat hij om deze reden bij terugkeer naar Kameroen het risico zou lopen op vervolging of op ernstige schade. Dit geldt tevens voor het door verzoeker bij zijn verzoekschrift neergelegde attest van lidmaatschap van de 'Southern Cameroons Belgium Association' (SBC) en de affidavit van de secretaris-generaal van de SBC, die verzoekers activiteiten bevestigt. Er kan niet worden aangenomen dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van deze activiteiten, nu verzoeker geen bijzonder profiel kan toegediend worden waardoor hij in het oog zou lopen van de Kameroense autoriteiten. Waar verzoeker verklaarde dat hij zijn Facebookaccount diende te wijzigen omdat de overheid deze had gemonitord (CGVS-verslag, p. 14), kan niet worden ingezien dat verzoeker de overheid, indien deze hem werkelijk in het oog zou houden, om de tuin zou kunnen leiden met de kleine naamsverandering van F. naar S., te meer nu zijn foto op zijn profiel staat en hij al zijn berichten publiek blijft posten (zie Facebookaccount verzoeker, toegevoegd aan het administratief dossier).

2.4.12. De Raad ziet aldus geenszins in hoe verzoekers beweerde activiteiten in België, bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Kameroense autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

2.4.13. Het is ook niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Kameroense migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Kameroense staat.

2.4.14. De vaststelling dat verzoeker tijdens zijn verblijf in België zelf contact opzoekt met de Kameroense autoriteiten, ondergraaft bovendien zijn vrees ten aanzien van de Kameroense overheid op fundamentele wijze. Immers, verzoeker legde bij de Dienst Vreemdelingenzaken een klachtbrief voor, opgemaakt op 31 maart 2017 en aangetekend verzonden op 6 april 2017, gericht aan de ambassadeur van Kameroen te België, alsook het antwoord van de ambassade van 28 april 2017, waaruit blijkt dat ze zijn brief goed hebben ontvangen en dat ze deze hebben doorgestuurd naar de bevoegde autoriteit in Kameroen. Het gegeven dat verzoeker slechts een brief heeft verzonden en geen persoonlijk contact heeft gezocht, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, kan voorgaande vaststellingen niet verschoenen.

2.4.15. De overige door verzoeker neergelegde documenten zijn evenmin in staat bovenvermelde beoordeling te doen wijzigen.

Verzoeker legt twee "General Certificate of education" voor van juni 2009 en juni 2011 en een attest van kennis van de Engelse taal van 28 augustus 2011, wat niets bijbrengt aan zijn asielrelaas.

De foto waarvan verzoeker verklaart dat deze werd genomen in de gevangenis, kan zijn opsluiting niet aantonen. Foto's hebben immers ten hoogste een accessoire, ondersteunende bewijswaarde. Uit een eenvoudige, ongedateerde foto kunnen geenszins de precieze feitelijke omstandigheden worden afgeleid, gezien deze mogelijks in scene kunnen worden gezet.

Verder legt verzoeker beeldmateriaal neer vanuit Kameroen, wat de algemene situatie in Kameroen schetst, doch verzoekers persoonlijke vrees voor vervolging niet kan aantonen.

Wat betreft het artikel "*Anglophone Crisis: Robert Fuh wanted for fuelling crisis*" op pagina 5 van de krant "*The Cameroon Report*" van 27 april tot 30 april 2017, merkt de Raad op dat het een feit van algemene bekendheid is dat kranten artikelen of berichten op aanvraag publiceren tegen betaling en hun bewijswaarde bijgevolg bijzonder relatief is. De bestreden beslissing stelde vast "*Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat de papierkwaliteit en het formaat van de pagina waarop uw artikel staat gedrukt verschilt van de andere pagina's.*" (originele krant niet in administratief dossier). Verder blijkt uit de COI Case CMR2017-006 van 2 oktober 2017, toegevoegd aan het administratief dossier dat "*En ce qui*

concerne le contenu de l'article, il y est précisé que R.F.N. est recherché pour ses liens avec le mouvement anglophone et que les autorités camerounaises le soupçonnent de préparer une guerre civile. L'auteur indique également que ce dernier a été condamné par le passé pour vol qualifié et assassinat. Ainsi, selon l'auteur, R.F.N. et un groupe d'étudiants anglophones ont attaqué et tué la fille d'un magistrat de la Cour Suprême du Cameroun du nom de N.S.N. en 2012 et après quelques mois en prison, R.F.N. s'est enfui. En fin d'article, l'auteur affirme que ce dernier est un « homosexuel bien connu ». In de COI wordt volgende vastgesteld : "Notons que les recherches entreprises par le Cedoca , n'ont pas permis de retrouver d'autres sources évoquant les liens de R.F.N. avec le mouvement anglophone, ni le fait que ce dernier soit recherché par ses autorités. Par ailleurs, aucune mention n'a été trouvée concernant le vol qualifié et l'assassinat dont R.F.N. se serait rendu coupable en 2012. Finalement le Cedoca n'a retrouvé aucune autre mention de l'homosexualité de R.F.N..". Indien verzoeker werkelijk van dergelijke zware feiten zou beschuldigd zijn is het niet aannemelijk dat geen enkele andere (Kameroense) bron dit zou vermelden. Bovendien maakte verzoeker er nergens melding van dat hij tevens werd beschuldigd van homoseksualiteit. Er kan bijgevolg geen enkele bewijswaarde aan het door verzoeker neergelegde krantenartikel worden gehecht. De Raad stelt vast dat verzoeker met gemak aangemaakte documenten neerlegt maar niet deze die zijn beweerde proces aantonen.

Waar verzoeker bij zijn verzoekschrift het artikel "Cameroon's Justice minister Laurent Easo Almost Beaten in Belgium" van alafnet.com neerlegt, merkt de Raad op dat dit artikel algemeen schrijft over Zuid-Kameroeners die een geplande vergadering van minister Easo in België binnenvielen. Verzoeker wordt echter nergens vernoemd. De toegevoegde foto's betreffen screenshots van social media. Ook hier kan verzoekers naam nergens worden teruggevonden. De Raad ziet aldus niet in dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van verzoekers deelname aan deze manifestatie.

Verzoeker legt bij zijn verzoekschrift een "voorbeeld neer van wat er mensen die in het buitenland deelnemen aan manifestaties overkomt als zij terugkeren naar Kameroen". Verzoekers profiel stemt echter niet overeen met dat van P.N., een gedreven schrijver en docent, die voor rechtvaardigheid en tegen het regime ijverde. Bovendien benadrukt de Raad dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden. Het is immers de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging die determinerend is om als vluchteling te worden erkend.

2.4.16. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Kameroen geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van COI Focus "Cameroun. La crise Anglophone" van 23 april 2018 - door de commissaris-generaal neergelegd bij aanvullende nota, en dat gesteund worden op de vele daarin geciteerde publieke informatie en mensenrechtenrapporten -, stelt de Raad immers vast dat Kameroen momenteel wordt getroffen door de Engelstalige crisis. De huidige crisis barstte uit op 11 oktober 2016 met vorderingen van advocaten, onderwijzers en studenten tegen de centrale politiek in Yaoundé. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakeholders en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in ghost towns operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal separatistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en

scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de ghost towns operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de separatistische militairen. Deze militaire operaties die de separatistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, met name South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken, opgemerkt buiten de regio's South West en North West (COI Focus, p. 32). Bij het sinds oktober gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgesplitst, noch gecommuniceerd. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict (COI Focus, p. 24-25). Dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn om dit, thans nog relatief beperkte conflict, buiten de media te houden. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, quod non in casu.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien augustus tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK